Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (deviata komora)

z 11. júla 2018 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 1999/5/ES – Vzájomné uznávanie zhody rádiových zariadení a koncových telekomunikačných zariadení – Existencia harmonizovaných noriem – Nevyhnutnosť výrobcu obrátiť sa na notifikovaný orgán – Pripevnenie identifikačného čísla notifikovaného orgánu“

Vo veci C-192/17,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Consiglio di Stato (Štátna rada, Taliansko) z 23. februára 2017 a doručený Súdnemu dvoru 13. apríla 2017, ktorý súvisí s konaním:

COBRA SpA

proti

Ministero dello Sviluppo economico,

SÚDNY DVOR (deviata komora),

v zložení: predseda deviatej komory C. Vajda (spravodajca), sudcovia K. Jürimäe a C. Lycourgos,

generálna advokátka: J. Kokott,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci P. Garofoli, avvocato dello Stato,

– Európska komisia, v zastúpení: G. Gattinara a D. Kukovec, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálnej advokátky, že vec bude prejednaná bez jej návrhov,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: taliančina.

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu smernice Európskeho parlamentu a Rady 1999/5/ES z 9. marca 1999 o rádiovom zariadení a koncových telekomunikačných zariadeniach a o vzájomnom uznávaní ich zhody (Ú. v. ES L 91, 1999, s. 10; Mim. vyd. 13/023, s. 254), zmenenej nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 596/2009 z 18. júna 2009 (Ú. v. EÚ L 188, 2009, s. 14) (ďalej len „smernica 1999/5“).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou COBRA SpA a Ministero dello Sviluppo economico (Ministerstvo pre hospodársky rozvoj, ďalej len „MISE“) týkajúceho sa neuvedenia identifikačného čísla notifikovaného orgánu na prístrojoch, ktoré vyrába COBRA, a na ich obaloch.

Právny rámec

Právo únie

3 Smernica 1999/5 bola zrušená a nahradená s účinnosťou od 13. júna 2016 smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2014/53/EÚ zo 16. apríla 2014 o harmonizácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa sprístupňovania rádiových zariadení na trhu, ktorou sa zrušuje smernica 1999/5/ES (Ú. v. EÚ L 153, 2014, s. 62). Vzhľadom na skutkové okolnosti vo veci samej je však návrh na začatie prejudiciálneho konania skúmaný z hľadiska smernice 1999/5.

4 Odôvodnenia 14, 27 a 32 smernice 1999/5 stanovovali:

„(14) keďže sa dbá o to, aby rádiové zariadenie a telekomunikačné koncové zariadenia nepredstavovali riziko ohrozenia zdravia;

…

(27) keďže je to vo verejnom záujme mať harmonizované normy na úrovni Spoločenstva v súvislosti s projektovaním a výrobou rádiového zariadenia a koncových telekomunikačných zariadení; keďže súlad s takýmito harmonizovanými normami vytvára predpoklad zhody so základnými požiadavkami; keďže sú povolené ďalšie spôsoby preukazovania zhody so základnými požiadavkami;

…

(32) keďže rádiové zariadenie a telekomunikačné koncové zariadenia, ktoré sú v zhode s príslušnými základnými požiadavkami, by mali byť vo voľnom obehu; keďže takéto zariadenie by sa malo uvádzať do prevádzky podľa svojho určeného účelu; keďže uvedenie do prevádzky môže podliehať povoleniu týkajúcemu sa použitia rádiového spektra a podmienok prevádzky.“

5 Článok 1 tejto smernice, nazvaný „Rozsah platnosti a cieľ“, vo svojom odseku 1 stanovoval:

„Táto smernica stanovuje regulačný rámec pre uvedenie na trh, voľný pohyb a uvedenie do prevádzky rádiového zariadenia a koncových telekomunikačných zariadení v Spoločenstve.“

6 Článok 2 uvedenej smernice, nazvaný „Definície“, stanovoval:

„Na účely tejto smernice platia nasledovné definície:

…

c) ‚rádiové zariadenie' znamená výrobok alebo jeho príslušný komponent, schopný komunikácie prostredníctvom prostriedkov emitujúcich a/alebo prijímajúcich rádiové vlny, používajúc spektrum pridelené pre pozemskú alebo družicovú rádiokomunikáciu;

…

h) ‚harmonizovaná norma' znamená technickú špecifikáciu prijatú uznanou normalizačnou inštitúciou na základe mandátu Komisie, v zhode s postupmi uvedenými v smernici [Európskeho parlamentu a Rady] 98/34/ES [z 22. júna 1998 o postupe pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov (Ú. v. ES L 204, 1998, s. 37; Mim. vyd. 13/020, s. 337)] s cieľom vytvorenia zhody s Európskymi požiadavkami v oblasti, ktorá nie je povinná."

7 Článok 3 tejto smernice, nazvaný „Základné požiadavky", vo svojom odseku 1 stanovoval:

„Nasledujúce základné požiadavky sú platné pre všetky prístroje:

a) ochrana zdravia a bezpečnosti užívateľa alebo akejkoľvek osoby, vrátane bezpečnostných cieľov obsiahnutých v smernici [Rady] 73/23/EHS [z 19. februára 1973 o zosúlaďovaní právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa elektrického zariadenia určeného na používanie v rámci určitých limitov napätia (Ú. v. ES L 77, 1973, s. 29; Mim. vyd. 13/001, s. 261], ale bez uplatňovania limitu napätia;

b) požiadavky ochrany vzhľadom na elektromagnetickú kompatibilitu obsiahnuté v smernici [Rady] 89/336/EHS [z 3. mája 1989 o aproximácii právnych predpisov členských štátov, týkajúcich sa elektromagnetickej kompatibility (Ú. v. ES L 139, 1989, s. 19; Mim. vyd. 13/009, s. 481]."

8 V článku 5 ods. 1 smernice 1999/5 s názvom „Harmonizované normy" sa stanovovalo:

„Ak zariadenie vyhovuje príslušným harmonizovaným normám alebo ich častiam, ktorých referenčné čísla boli uverejnené v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev*, členské štáty predpokladajú zhodu so základnými požiadavkami uvedenými v článku 3, keďže tieto sú pokryté spomínanými harmonizovanými normami alebo ich časťami."

9 Článok 7 tejto smernice, nazvaný „Uvedenie do prevádzky a právo na pripojenie", vo svojom odseku 1 uvádzal:

„Členský štát povolí uviesť do prevádzky prístroj určený pre daný účel, ak spĺňa príslušné základné požiadavky stanovené v článku 3 a ďalšie relevantné podmienky tejto smernice."

10 Článok 10 uvedenej smernice s názvom „Postupy posudzovania zhody" stanovoval:

„1. Postupy posudzovania zhody určené v tomto článku sa použijú na preukázanie zhody prístroja s príslušnými základnými podmienkami uvedenými v článku 3.

…

3. Koncové telekomunikačné zariadenie, ktoré nepoužíva spektrum pridelené pre pozemskú/družicovú rádiokomunikáciu, a prijímacia časť rádiového zariadenia podliehajú postupom popísaným v jednej z príloh II, IV alebo V, podľa výberu výrobcu.

4. Ak výrobca použil harmonizované normy uvedené v článku 5 ods. 1, rádiové zariadenie, ktoré nepatrí do pôsobnosti článku 3, podlieha postupom popísaným v jednej z príloh III, IV alebo V, podľa výberu výrobcu.

5. Ak výrobca nepoužil alebo použil len čiastočne harmonizované normy uvedené v článku 5 ods. 1, rádiové zariadenie nepatriace do pôsobnosti článku 3 podlieha postupom popísaných buď v prílohe IV alebo V, podľa výberu výrobcu.

…“

11 Podľa článku 11 tej istej smernice, nazvaného „Notifikované orgány a dozorné úrady“:

„1. Členské štáty informujú Komisiu o orgánoch, ktoré poverili vykonávaním príslušných úloh uvedených v článku 10. Členské štáty použijú kritéria, uvedené v prílohe VI pri určovaní týchto organizácií.

2. Členské štáty informujú Komisiu o úradoch založených na svojom území, ktoré majú vykonávať dozorné úlohy, týkajúce sa účinnosti tejto smernice.

…“

12 V článku 12 ods. 1 smernice 1999/5 s názvom „Označenie CE“ sa stanovovalo:

„Prístroje vyhovujúce príslušným základným podmienkam sú označené CE značkou zhody [označením zhody ‚CE‘ – *neoficiálny preklad*], uvedenou v prílohe VII. Táto je pripevnená na zodpovednosť výrobcu, jeho oprávneného zástupcu usadeného v rámci Spoločenstva alebo osoby zodpovednej za uvedenie prístroja na trh [Za pripevnenie tohto označenia zodpovedá výrobca, jeho oprávnený zástupca usadený v rámci Spoločenstva alebo osoba zodpovedná za uvedenie prístroja na trh – *neoficiálny preklad*].

Ak sa použijú postupy určené v prílohách III, IV alebo V, označenie je doplnené identifikačným číslom notifikovaného orgánu uvedeného v článku 11 ods. 1 Rádiové zariadenie je naviac doplnené identifikátorom triedy zariadenia, ak bol takýto identifikátor pridelený. Akékoľvek ďalšie označenie môže byť na zariadenie pripevnené len pod podmienkou, že viditeľnosť a čitateľnosť CE označenia sa tým nezníži.“

13 Príloha III tejto smernice, ktorá sa týkala postupov posudzovania zhody uvedených v článku 10 ods. 4 (vnútorná kontrola výroby plus špeciálny test zariadenia), stanovovala:

„Táto príloha pozostáva z prílohy II, plus z nasledujúcich doplňujúcich požiadaviek:

Pre každý typ zariadenia sa musia všetky základné sady testov realizovať výrobcom alebo v jeho mene. Určenie testov patriacich do základnej sady je v kompetencii notifikovaného orgánu, vybraného výrobcom, okrem prípadov, keď sú základné sady definované v harmonizovaných normách. Notifikovaný orgán musí venovať patričnú pozornosť rozhodnutiam učineným skôr notifikovanými orgánmi konajúcimi súčasne.

Výrobca alebo jeho oprávnený zástupca usadený v rámci Spoločenstva alebo osoba zodpovedná za uvedenie prístroja na trh musí prehlásiť, že tieto testy boli vykonané a že prístroj vyhovuje základným požiadavkám a musí pripevniť identifikačné číslo notifikovaného orgánu počas výrobného procesu.“

14 Podľa bodu 3 prílohy VII uvedenej smernice týkajúcej sa označovania zariadení uvedeného v článku 12 ods. 1 tej istej smernice označenie „CE“ musí byť pripevnené na výrobok alebo na jeho identifikačnú tabuľku s údajmi. Navyše sa musí pripevniť na obal, ak ho výrobok má, a na sprievodné dokumenty.

Talianske právo

15 Decreto legislativo n. 269 – Attuazione della direttiva 1999/5/CE riguardante le apparecchiature radio, apparecchiature terminali di telecomunicazione ed il reciproco riconoscimento della loro conformità (legislatívny dekrét č. 269, ktorým sa vykonáva smernica 1999/5/ES o rádiovom zariadení a koncových telekomunikačných zariadeniach a o vzájomnom uznávaní ich zhody), z 9. mája 2001 (riadna príloha GURI č. 156 zo 7. júla 2001, ďalej len „legislatívny dekrét č. 269/2001“) vo svojom znení platnom v čase skutkových okolností vo veci samej vo svojom článku 11 ods. 3 stanovoval, že „koncové telekomunikačné zariadenia, ktoré nepoužívajú spektrum pridelené na pozemskú alebo družicovú rádiokomunikáciu, ako aj prijímacia časť rádiových zariadení podliehajú postupom posudzovania zhody opísaným v prílohách II, IV alebo V tohto dekrétu podľa výberu výrobcu“.

16 Podľa ustanovení článku 11 ods. 4 tohto legislatívneho dekrétu, „pokiaľ výrobca použil harmonizované normy uvedené v článku 5 ods. 1, rádiové zariadenie, ktoré nepatrí do pôsobnosti článku 3, podlieha postupom popísaným v jednej z príloh III, IV alebo V podľa výberu výrobcu“.

17 Článok 13 uvedeného legislatívneho dekrétu stanovoval, že „prístroje vyhovujúce príslušným základným podmienkam sú označené označením zhody ‚CE‘, uvedeným v prílohe VII. Za pripevnenie tohto označenia zodpovedá výrobca, jeho oprávnený zástupca usadený v Európskej únii alebo osoba zodpovedná za uvedenie prístroja na trh. Ak sa použijú postupy určené v prílohách III, IV alebo V tohto dekrétu, označenie je doplnené identifikačným číslom notifikovaného orgánu uvedeného v článku 12 ods. 1“.

18 V prílohe III toho istého legislatívneho dekrétu sa stanovovalo, že „pre každý typ zariadenia sa musia všetky základné sady testov realizovať výrobcom alebo v jeho mene. Určenie testov patriacich do základnej sady je v kompetencii notifikovaného orgánu vybraného výrobcom okrem prípadov, keď sú základné sady definované v harmonizovaných normách.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

19 COBRA je spoločnosť pôsobiaca v oblasti spotrebnej elektroniky, ktorá uvádza na trh pod značkou Pascal prenášač signálu na domáce použitie, ktorý sa inštaluje k zdroju signálu zvuku alebo videa, signál z tohto zdroja zachytí a odošle ho na počúvanie alebo sledovanie do televízneho prijímača umiestneného vo vzdialenosti najviac 100 metrov. Toto odoslanie signálu využíva rádiové frekvenčné spektrum, a teda predstavuje prenos prostredníctvom rádiových frekvencií.

20 MISE prináleží vykonávať kontrolu tohto druhu prístrojov v Taliansku. Počas kontroly vykonanej 18. mája 2011 toto ministerstvo zistilo, že na vzorkách prístrojoch tejto značky, ktoré boli ponúkané na predaj verejnosti, nebolo identifikačné číslo notifikovaného orgánu v zmysle smernice 1999/5 vytlačené na výrobku ani na jeho obale, ale bolo uvedené len v návode na obsluhu dodávaného s prístrojom.

21 Keďže MISE dospelo k záveru, že na účely splnenia požiadaviek stanovených smernicou 1999/5 a legislatívnym dekrétom č. 269/2001, ktorým bola táto smernica prebratá do talianskeho práva, musí byť toto označenie uvedené na prístroji, vykonala v rámci správneho konania zabavenie prístrojov považovaných za nevyhovujúce a uložila spoločnosti COBRA sankciu. Navyše rozhodnutím z 22. júna 2011 sa nariadilo tejto spoločnosti, aby zabezpečila zhodu zabavených výrobkov, ako aj tých, ktoré už boli uvedené na taliansky trh.

22 COBRA podala proti tomuto rozhodnutiu žalobu na Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (Regionálny správny súd Lazio, Taliansko), v ktorej tvrdila, že toto rozhodnutie vychádzalo z nesprávneho výkladu smernice 1999/5, a najmä prílohy III druhého odseku tejto smernice. Daný súd žalobu zamietol, pričom rozhodol, že smernica 1999/5 a legislatívny dekrét č. 269/2001 vyžadujú

uvedenie notifikovaného orgánu zodpovedného za správnosť kontroly zhody na dotknutých prístrojoch značky Pascal. COBRA podala kasačný opravný prostriedok na Consiglio di Stato (Štátna rada, Taliansko), pred ktorou opätovne namietala nesúlad sporného rozhodnutia so smernicou 1999/5.

23 Consiglio di Stato (Štátna rada) uviedla, že príslušné prístroje patria do pôsobnosti smernice 1999/5, pretože ide o rádiové zariadenia v zmysle článku 10 ods. 4 tejto smernice. Spresnila, že podľa článku 5 uvedenej smernice sa základné požiadavky uvedené v článku 3 tejto smernice považujú za splnené pri výrobkoch, ktoré spĺňajú harmonizované normy. Okrem toho poukázala na zjavnú nekoherenciu v smernici 1999/5, pokiaľ ide o zhodu rádiových zariadení so základnými požiadavkami uvedenými v článku 3 tejto smernice. Podľa článku 12 ods. 1 druhého pododseku uvedenej smernice platí, že prístroje vyhovujúce príslušným základným požiadavkám sú označené označením zhody „CE“ podľa prílohy VII tejto smernice, no toto ustanovenie údajne tiež stanovuje, že ak bol použitý postup stanovený v prílohe III uvedenej smernice, toto označenie musí byť doplnené identifikačným číslom notifikovaného orgánu. Consiglio di Stato (Štátna rada) teda uvádza, že podľa tejto prílohy III, pokiaľ základné sady rádiových testov, ktoré sa majú vykonať, boli definované v harmonizovaných normách, nie je nevyhnutné, aby k označeniu „CE“ bolo doplnené identifikačné číslo notifikovaného orgánu.

24 Consiglio di Stato (Štátna rada) konštatovala, že by bolo nelogické a v rozpore so zásadami proporcionality a primeranosti, keby sa vyžadovalo zapojenie notifikovaného orgánu, ak existujú harmonizované normy na európskej úrovni. Takýto prístup údajne potvrdzuje aj vysvetlivka Komisie týkajúca sa výkladu smernice 1999/5, podľa ktorej, ak harmonizované normy stanovujú všetky základné technické testy pre rádiové zariadenia, výrobca, ktorý s nimi zabezpečí zhodu, nie je povinný uviesť na výrobkoch číslo notifikovaného orgánu.

25 Za týchto podmienok Consiglio di Stato (Štátna rada) rozhodla prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúce prejudiciálne otázky:

1. Má sa smernica [1999/5] vykladať v tom zmysle, že výrobca, ktorý v prípade existencie harmonizovaných noriem definujúcich základné sady testov, ktoré sa majú realizovať, použije postup podľa prílohy III druhého odseku, je povinný obrátiť sa na notifikovaný orgán a označenie CE (osvedčujúce zhodu so základnými požiadavkami uvedenými v rovnakej smernici) doplniť o identifikačné číslo tohto notifikovaného orgánu?

2. V prípade kladnej odpovede na prvú prejudiciálnu otázku, je výrobca – v prípade existencie harmonizovaných noriem definujúcich základné sady testov, ktoré sa majú realizovať, ktorý použil postup podľa prílohy III druhého odseku [smernice 1999/5] a v každom prípade z vlastnej vôle požiadal notifikovaný orgán o potvrdenie súpisu vyššie uvedených testov – povinný označenie CE, osvedčujúce zhodu so základnými požiadavkami uvedenými v [tejto smernici], doplniť o identifikačné číslo tohto notifikovaného orgánu?

3. V prípade kladnej odpovede na druhú prejudiciálnu otázku, je výrobca – ak v prípade existencie harmonizovaných noriem definujúcich základné sady testov, ktoré sa majú realizovať, použil postup podľa prílohy III druhého odseku [smernice 1999/5] a v každom prípade z vlastnej vôle požiadal notifikovaný orgán o potvrdenie súpisu vyššie uvedených testov, pričom z vlastnej vôle pripojil k výrobku identifikačné číslo notifikovaného orgánu, – povinný uviesť identifikačné číslo tohto orgánu aj na výrobku a jeho obale?“

O prejudiciálnych otázkach

Úvodné pripomienky

26 V prvom rade treba uviesť, že z rozhodnutia vnútroštátneho súdu jasne nevyplýva postup, akým žalobca vo veci samej postupoval pri posudzovaní zhody predmetného prístroja so základnými požiadavkami uvedenými v článku 3 smernice 1999/5. Druhá prejudiciálna otázka položená vnútroštátnym súdom je založená na predpoklade, že výrobca sa obrátil na notifikovaný orgán, ale len s cieľom potvrdiť zoznam základnej sady testov, ktoré sa majú realizovať v rámci harmonizovaných noriem. Vnútroštátnemu súdu treba preto odpovedať vychádzajúc z tohto predpokladu, no treba mu ponechať možnosť overiť jeho presnosť.

27 V druhom rade treba konštatovať, že podľa článku 1 ods. 1 smernice 1999/5 sa táto smernica uplatňuje na rádiové zariadenia, ako sú vymedzené v článku 2 písm. c). Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že predmetný prístroj je rádiové zariadenie v zmysle tohto posledného uvedeného ustanovenia.

O prvej otázke

28 Svojou prvou prejudiciálnou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 12 ods. 1 druhý pododsek smernice 1999/5 má vykladať v tom zmysle, že výrobca rádiového zariadenia, ktorý použije postup podľa prílohy III druhého odseku tejto smernice a uplatní harmonizované normy na definovanie sady testov uvedenej v tomto odseku, je povinný obrátiť sa na notifikovaný orgán, ako je uvedený v článku 11 ods. 1 danej smernice, a teda musí doplniť označenie „CE“ o identifikačné číslo tohto orgánu.

29 Pri výklade ustanovení práva Únie je potrebné zohľadniť nielen ich znenie, ale aj ich kontext a cieľ sledovaný právnou úpravou, ktorej sú súčasťou (rozsudky z 19. septembra 2000, Nemecko/Komisia, C-156/98, EU:C:2000:467, bod 50; z 25. októbra 2011, eDate Advertising a i., C-509/09 a C-161/10, EU:C:2011:685, bod 54, ako aj z 26. júla 2017, Jafari, C-646/16, EU:C:2017:586, bod 73).

30 V tejto súvislosti znenie článku 12 ods. 1 druhého pododseku smernice 1999/5 môže samo osebe naznačovať, že pripevnenie označenia „CE“ na rádiovom zariadení si vyžaduje, aby bolo toto označenie doplnené identifikačným číslom notifikovaného orgánu uvedeného v článku 11 ods. 1 tejto smernice v prípade použitia postupu posudzovania zhody uvedeného v prílohe III danej smernice.

31 Vzhľadom na odkaz, ktorý je stanovený v článku 12 ods. 1 druhom pododseku na postup posudzovania zhody uvedenej v tejto prílohe III, je na účely doslovného výkladu tohto článku 12 ods. 1 druhého pododseku potrebné odkázať na znenie uvedenej prílohy III.

32 V tejto súvislosti zo znenia dotknutej prílohy, na ktorú odkazuje daný článok 12 ods. 1 druhý pododsek, vyplýva, že zapojenie notifikovaného orgánu počas postupu posudzovania zhody, ktorú daná príloha stanovuje, sa nemusí vyžadovať za každých okolností.

33 V prvom rade v rámci tohto postupu posudzovania zhody sa základné sady testov totiž vykonávajú buď samotným „výrobcom“, alebo „v jeho mene“. V druhom rade táto príloha stanovuje, že „určenie testov patriacich do základnej sady je v kompetencii notifikovaného orgánu, vybraného výrobcom, okrem prípadov, keď sú základné sady definované v harmonizovaných normách“.

34 Zo znenia prílohy III smernice 1999/5 teda vyplýva, že zhodu prístroja so základnými požiadavkami, ktoré sú podľa článku 10 ods. 1 tejto smernice tie, ktoré sú stanovené v článku 3 uvedenej smernice, môže preukázať samotný výrobca, ak vykonal všetky základné sady rádiových testov stanovených

v harmonizovaných normách. V dôsledku toho podľa samotného znenia tejto prílohy tento postup posudzovania zhody nevyžaduje zapojenie notifikovaného orgánu za každých okolností, a to ani pri výbere základnej sady testov, ani na účely vykonania danej sady testov.

35 Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ výrobca použil harmonizované normy v súlade s postupom posudzovania zhody uvedeným v prílohe III smernice 1999/5, znenie článku 12 ods. 1 druhého pododseku smernice 1999/5 vykladaného v zmysle znenia prílohy III tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že si nevyžaduje zapojenie notifikovaného orgánu, a preto pri pripevnení označenia „CE“ na rádiové zariadenie nie je nevyhnutné, aby toto označenie bolo doplnené identifikačným číslom takého orgánu.

36 Takýto doslovný výklad potvrdzuje aj kontext článku 12 ods. 1 druhého pododseku smernice 1999/5.

37 Odlišný výklad by totiž viedol k nutnosti zapojiť notifikovaný orgán v situácii, v ktorej zhoda dotknutého rádiového zariadenia so základnými požiadavkami uvedenými v článku 3 uvedenej smernice sa už predpokladá.

38 V tejto súvislosti článok 10 smernice 1999/5 stanovuje postupy posudzovania zhody na preukázanie zhody prístroja so základnými požiadavkami uvedenými v článku 3 tejto smernice. Uvedený článok 10 vo svojom odseku 4 stanovuje, že ak výrobca uplatnil harmonizované normy, rádiové zariadenia podliehajú postupom posudzovania zhody opísaným v prílohách III, IV alebo V tejto smernice podľa výberu výrobcu. Ako však bolo uvedené v bode 34 tohto rozsudku, postup posudzovania zhody opísaný v prílohe III uvedenej smernice nemusí vyžadovať zapojenie notifikovaného orgánu za každých okolností.

39 Okrem toho článok 5 ods. 1 smernice 1999/5 stanovuje, že ak zariadenie vyhovuje „harmonizovaným normám“ definovaným v článku 2 písm. h) tejto smernice ako „technick[é] špecifikáci[e] prijat[é] uznanou normalizačnou inštitúciou… s cieľom vytvorenia zhody s Európskymi požiadavkami v oblasti, ktorá nie je povinná“, znamená to aj predpoklad zhody so základnými požiadavkami.

40 Tento predpoklad potvrdzuje tak odôvodnenie 27 smernice 1999/5, v ktorom sa uvádza, že „súlad s… harmonizovanými normami vytvára predpoklad zhody so základnými požiadavkami“ a že „sú povolené ďalšie spôsoby preukazovania zhody so základnými požiadavkami“, ako aj príloha III uvedenej smernice, ktorá umožňuje výrobcovi neobrátiť sa na notifikovaný orgán v prípade postupu, ktorý táto smernica upravuje, ak zhoda prístrojov bola posúdená na základe harmonizovaných noriem.

41 Keďže zhoda prístroja so základnými požiadavkami sa odvolaním na harmonizované normy predpokladá a vzhľadom na výklad uvedený v bode 34 tohto rozsudku, podľa ktorého zapojenie notifikovaného orgánu sa nevyžaduje vtedy, keď výrobca rádiového zariadenia použil tieto normy, nemožno požadovať, aby sa výrobca, ktorý použil harmonizované normy v rámci uplatňovania postupu posudzovania zhody uvedeného v prílohe III smernice 1999/5, obrátil na notifikovaný orgán, a teda označenie „CE“ pripevnené na rádiovom zariadení doplnil o identifikačné číslo tohto orgánu.

42 Tento výklad článku 12 ods. 1 druhého pododseku smernice 1999/5 a prílohy III tejto smernice je navyše v súlade s cieľom sledovaným touto smernicou. Z odôvodnení 14 a 32 tejto smernice totiž vyplýva, že jej cieľom je zabezpečiť voľný pohyb tovaru obmedzením prekážok voľného pohybu tovaru na tie vnútroštátne požiadavky, ktoré sú nevyhnutné a proporcionálne, a súčasne zaistiť, aby rádiové zariadenia nepredstavovali riziko ohrozenia zdravia.

43 V tejto súvislosti smernica 1999/5 vo svojom článku 1 stanovuje regulačný rámec pre uvedenie na trh, voľný pohyb a uvedenie do prevádzky takých zariadení v Únii. Článok 7 tejto smernice stanovuje, že členské štáty povolia uvedenie do prevádzky týchto zariadení na použitie, na ktoré sú určené, keď spĺňajú „príslušné základné požiadavky“. Tieto požiadavky sú definované v článku 3 smernice 1999/5 a zahŕňajú najmä ochranu zdravia a bezpečnosť užívateľa.

44 Ako sa však už konštatovalo v bodoch 39 a 40 tohto rozsudku, článok 5 smernice 1999/5 stanovuje predpoklad, podľa ktorého základné požiadavky uvedené v článku 3 tejto smernice sú splnené, pokiaľ zariadenie vyhovuje harmonizovaným normám. Preto v tejto situácii nie je zapojenie notifikovaného orgánu potrebné s cieľom zabezpečiť, aby uvedené zariadenia nepredstavovali riziko ohrozenia zdravia, a preto to nie je potrebné ani na účely ochrany zdravia a bezpečnosti užívateľa.

45 Tento výklad je podporený skutočnosťou, že úlohou notifikovaného orgánu, ako ju definuje článok 11 ods. 1 smernice 1999/5, je len vykonávať „príslušné úlohy“ uvedené v postupoch posudzovania zhody uvedených v článku 10 tejto smernice, a nie osvedčovať zhodu všetkých zariadení so základnými požiadavkami uvedenými v článku 3 tejto smernice.

46 Navyše okrem preskúmania znenia článku 12 ods. 1 druhého pododseku smernice 1999/5 a jeho kontextu tohto ustanovenia, ako aj účelu danej smernice sa výklad uvedený v bode 35 tohto rozsudku potvrdzuje aj vysvetlivkou Komisie týkajúcou sa výkladu smernice 1999/5. V časti s názvom „Ambiguity in Annex III to the Directive“ z tejto vysvetlivky vyplýva, že ak sa v harmonizovaných normách uvádzajú všetky základné technické testy na rádiové zariadenie, výrobca, ktorý ich splní, nie je povinný uvádzať na tomto zariadení identifikačné číslo notifikovaného orgánu. Táto vysvetlivka zdôrazňuje, že notifikovaný orgán nie je zapojený do postupu posudzovania zhody uvedeného v prílohe III smernice 1999/5 v prípade, ak výrobca použije harmonizované normy, a preto povinnosť uvedená v článku 12 ods. 1 druhom pododseku tejto smernice sa neuplatní v prípade, pokiaľ výrobca použil harmonizované normy.

47 Vzhľadom na vyššie uvedené treba na prvú prejudiciálnu otázku odpovedať tak, že článok 12 ods. 1 druhý pododsek smernice 1999/5 sa má vykladať v tom zmysle, že výrobca rádiového zariadenia, ktorý použije postup podľa prílohy III druhého odseku uvedenej smernice a uplatní harmonizované normy na definovanie sady testov uvedenej v tomto odseku, nie je povinný obrátiť sa na notifikovaný orgán, ako je uvedený v článku 11 ods. 1 tej istej smernice, a teda nie je povinný doplniť označenie „CE“ o identifikačné číslo tohto orgánu.

O druhej otázke

48 Svojou druhou prejudiciálnou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 12 ods. 1 druhý pododsek smernice 1999/5 má vykladať v tom zmysle, že výrobca rádiového zariadenia, ktorý uplatnil postup stanovený v prílohe III uvedenej smernice, pričom použil harmonizované normy, ktoré definujú základné sady testov, ktoré sa majú vykonať, musí doplniť označenie „CE“ o identifikačné číslo notifikovaného orgánu, ak tento výrobca z vlastnej vôle, čiže bez akejkoľvek povinnosti, požiadal notifikovaný orgán o potvrdenie súpisu základných sád testov obsiahnutých v uvedených harmonizovaných normách.

49 Vzhľadom na odpoveď na prvú prejudiciálnu otázku takýto výrobca nemôže byť povinný doplniť označenie „CE“ o identifikačné číslo notifikovaného orgánu, ak výrobca z vlastnej vôle požiadal tento orgán o potvrdenie súpisu základných sád testov obsiahnutých v uvedených harmonizovaných normách.

50 Pokiaľ výrobca totiž použije postup posudzovania zhody uvedený v prílohe III druhom odseku smernice 1999/5 a uplatní harmonizované normy na definovanie sady testov uvedenej v danom odseku, nie je povinný obrátiť sa na notifikovaný orgán, a teda nie je povinný doplniť označenie „CE“ o identifikačné číslo tohto orgánu; z toho vyplýva, že výrobca nemôže byť povinný doplniť označenie „CE“ o identifikačné číslo notifikovaného orgánu, ak sa na tento orgán obrátil z vlastnej vôle, čiže bez akejkoľvek povinnosti.

51 Tento výklad je potvrdený skutočnosťou, že, ako poznamenala Komisia vo svojich písomných pripomienkach, pokiaľ notifikovaný orgán nie je zodpovedný za výber týchto sád testov, povinnosť uviesť identifikačné číslo tohto orgánu by vzhľadom na úvahy uvedené v bode 40 tohto rozsudku nemala zmysel.

52 So zreteľom na vyššie uvedené treba na druhú otázku odpovedať tak, že článok 12 ods. 1 druhý pododsek smernice 1999/5 sa má vykladať v tom zmysle, že výrobca rádiového zariadenia, ktorý uplatnil postup stanovený v prílohe III uvedenej smernice, pričom použil harmonizované normy, ktoré definujú základné sady testov, ktoré sa majú vykonať, nie je povinný doplniť označenie „CE“ o identifikačné číslo notifikovaného orgánu, ak tento výrobca z vlastnej vôle, čiže bez akejkoľvek povinnosti, požiadal notifikovaný orgán o potvrdenie súpisu základných sád testov obsiahnutých v uvedených harmonizovaných normách.

O tretej otázke

53 Vzhľadom na odpovede na prvú a druhú prejudiciálnu otázku nie je potrebné odpovedať na tretiu otázku.

O trovách

54 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (deviata komora) rozhodol takto:

1. **Článok 12 ods. 1 druhý pododsek smernice Európskeho parlamentu a Rady 1999/5/ES z 9. marca 1999 o rádiovom zariadení a koncových telekomunikačných zariadeniach a o vzájomnom uznávaní ich zhody, zmenenej nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 596/2009 z 18. júna 2009, sa má vykladať v tom zmysle, že výrobca rádiového zariadenia, ktorý použije postup podľa prílohy III druhého odseku uvedenej smernice a uplatní harmonizované normy na definovanie sady testov uvedenej v tomto odseku, nie je povinný obrátiť sa na notifikovaný orgán, ako je uvedený v článku 11 ods. 1 tej istej smernice, a teda nie je povinný doplniť označenie „CE“ o identifikačné číslo tohto orgánu.**

2. **Článok 12 ods. 1 druhý pododsek smernice 1999/5, zmenenej nariadením č. 596/2009, sa má vykladať v tom zmysle, že výrobca rádiového zariadenia, ktorý uplatnil postup stanovený v prílohe III uvedenej smernice, pričom použil harmonizované normy, ktoré definujú základné sady testov, ktoré sa majú vykonať, nie je povinný doplniť označenie „CE“ o identifikačné číslo notifikovaného orgánu, ak tento výrobca z vlastnej vôle, čiže bez akejkoľvek povinnosti, požiadal notifikovaný orgán o potvrdenie súpisu základných sád testov obsiahnutých v uvedených harmonizovaných normách.**

Podpisy